

ЮВІЛЕЙ СУСІДКИ ВАЛЕР'ЯНА ПОЛІЩУКА

ЯКБИ кілька днів тому мені сказали, що зустрінуся з людиною, котра колись співала разом із Левом Поліщуком – батьком письменника Валер'яна Поліщука, сторіччя із дня народження якого відзначили десять років тому, то, мабуть, сприйняв би це за невдалий жарт або за містику. Однак мені довелося поспілкуватися з такою людиною. І, як не дивно, мешкає вона не так і далеко від мого будинку, а людина ця – Катерина Аристархівна Ковальчук.

У сім'ї Аристарха і Секлети Ковальчуків із Більче було шестеро дітей: сини Архип і Йосип та квартал донечок: Горлина, Катерина, Поліна та Олена. Жили Ковальчуки поруч із хатою Лева Поліщука.

- Лев гарно співав і любив співати, - пригадує Катерина Аристархівна. – Жили по-сусідськи у злагоді і мирі. А з Валер'яном теж часто спілкувалася. Хоч він і старший на десять років, але доводилося часто зустрічатися, бо жили хата з хатою. Я тоді була підлітком, тож якихось цінних спогадів у пам'яті не зберегла. А після царської війни і революції я його не бачила...

У Першу світову війну родина Ковальчуків перебувала у біженцях у Таврійських степах. А коли повернулися додому, то довелось знову впрягатися в роботу. Чого тільки не доводилося робити за вік? – не перелічити. Швидше не було такої роботи, до якої не доклатося рук. Працювала на рівні із чоловіками. І до цих пір перед очима картини поїздок на станцію Дубову, куди перевозили дерев'яні колоди, або як їх називали «буци».

Усі оті подорожі життєпису Катерина Аристархівна розповідала під час гостин-прийому, які влаштувала родина з нагоди поважної дати – 100-ліття із дня її народження. Що їй не кажіть – ювілей поважний. Вшанувати ювілярку прибули виконуючий обов'язки голови райдержадміністрації Сергій Тимчаюк, його заступник Світлана Гасяк, керуючий справами районної ради Григорій Парфенюк, начальник районного управління праці і соціального захисту населення Василь Українчук, селищний голова Сергій Воробей, секретар селищної ради Світлана Василіч, голова селищної ветеранської організації Валентина Кучеренко. І кожен із них щиро бажав Катерині Аристархівні здоров'я і благополуччя. Квіти, вітання, подарунки від райдержадміністрації, управління праці і соціального захисту населення, селищної ради, родича Анатолія Кривіцького. Та чи ненайдорожчим дарунком їй була Почесна грамота від Президента України Віктора Ющенка. Прийшлася до душі їй інформація Василя Українчука про те, що відтепер їй щомісячно доплачуватимуть по 100 гривень, як довгожительці.

Цього світлого дня було чимало спогадів. Звісно, Катерині Аристархівні є що згадати. Один брат загинув на фронті, інший зник безвісти. По-різному склалася доля чотирьох сестер. Дві уже пішли з життя, а Катерина Аристархівна із 1974 року мешкає у Млиніві разом із сестрою Оленою, племінником Юрієм, його дружиною Тетяною та внучкою Наталею і, чого гріха таїти, купається у родинному затишку і достатку.

Кілька місяців тому через прикрий збіг обставин у Катерини Аристархівни стався перелом ноги. Лікарі припускали, що вона зможе стати на ногу лише влітку, через чотири місяці. Однак їхня пацієнтка уже через місяць ставала на ногу. Чи то готувалась ювілей зустріти у добрій формі, чи просто набридло лежати.

Довголіття своє ювілярка пояснює просто: у родині було чимало людей, котрі прожили більш як дев'яносто років. Харчами, як кажуть, не перебирала. Однак слід зазначити: надавала перевагу кислим продуктам, не вживала солодощів. Навіть після велелюдних okazій вдома обов'язково варила кислий борщ. А продукт номер один у неї – капуста.

Кажуть, якщо людина їсть капусту, то це ознака газди. На своєму віку Катерина Аристархівна нахазяйнувалася вдосталь. А ще багато рухалася, руки самі шукали роботу. Тож не дивно, що у поважному віці вона щороку їздить у Більче на могилу батьків, поприбирає там, вклониться їхньому праху, місцям дитинства і знову повертається у Млинів. Кілька років тому ще шила і нитку у голку заправляла самостійно.

А на століття Катерина Аристархівна ще їй «сочокку» випила за своє здоров'я, наслухалася щирих побажань. Усі бажали їй здоров'я і обіцяли зібратися у ширшому колі на наступних ювілеях.

Між іншим, сестрі Катерини Аристархівни – Олені Аристархівні минуло дев'яносто один рік...